

Egyenesen egy görbe világban

Beszélgetés a teqballvébére készülő székelyudvarhelyi Györgydeák Aporral

• A világ hajlított (The World is Curved) – vallják a teqballosok, így ha laposföld-hívőket akarunk keresni, akkor jobb ha másfelé orientálódunk. Mi nem akartunk ilyeneket keresni, sőt, inkább arra voltunk kíváncsiak, hogy pimaszul fiatalon (22 évesen) hogyan lehet a világ élvonalába jutni, és körbejárni a glóbuszt. A teqball-világranglistát vezető székelyudvarhelyi Györgydeák Aporral beszélgettünk.

BÁLINT ISTVÁN

– A székelyudvarhelyi Góbék Teqball Teammal készültök a szerdán rajtoló nürnbergi teqball-világbajnokságra. Hol és hogyan indult ez a történet?

– Ötévesen ismerkedtem meg a focival, édesanyám vitt el az első edzésre. A Székelyudvarhelyi FC-nél a korosztályomban még nem volt csapat, a két évvel nagyobbakkal tudtam játszani, aztán belenőttem, és végül 19 éves koromig fociztam. Ezalatt voltam próbajátékon jó pár akadémián, a Puskásnál, a Hagi- és a Grosics-akadémián, Nagyszalon-tán, illetve hívtak Csíkszeredába a Székelyföldi Labdarúgó Akadémiára. Nem fogadtam el, lehet, a sors akarta így, mert itthon nagyon fiatalon, 17 évesen felkerültem a felnőttcsapathoz, ahol két és fél évet töltöttem 2019 végéig. Több mint ötven mérkőzésem van a 3. Ligában, sokat játszottam, mert szükség volt az ifikre is a csapatban. 2019 februárjában ismerkedtem meg Szabika által (Ilyés Szabolcs teqballos, a Góbék Teqball Team vezetője – szerk. megj.) a sportággal, és ekkor kezdtem eljárni edzésekre heti 2–3 alkalommal. Nyáron már Lengyelországba mentem turnéra, ahol meglepetésre második lettem egyéniben, aztán Olaszországban edzőtáboroztunk, és megtetszett, hogy utazunk, de maga a sportág is hatalmas élményeket adott a 2019-es budapesti vebével együtt.

– Fordulatos volt a kijutás.

– Érdekes módon kerültem ki a budapesti világbajnokságra: itthon elvesztettem a kvalifikációt, de mivel két férfi játékosunknak már megvoltak a vb-re a kvalifikációi férfi és vegyes páros kategóriákban, a klub úgy döntött, hogy harmadikként nevez engem is az egyéni kategóriába. Utólag sokszor elbeszéljük, hogy remek döntésnek bizonyult, mindenki számára. Egy napba négy edzést sürítettünk be: reggel erőnléti a teqbal-

lal, utána foci erőnléti, délután labdás edzés a focisapattal, este pedig, teremtől függően, alkalmanként éjjel egyig is játszottunk teqballt. A vebén ott volt Ronaldinho, Puyol, végül harmadik lettem, a szenzációs bronzérem pedig a váltásra sarkallt. A teqballban láttam itthon, Udvarhelyen jövőt, fociban esetleg csak akkor lett volna, ha évekkal ezelőtt elmegyek. A sors így adta: most úgy látom, jobb, hogy nem mentem Csíkba, mert akkor lehet, nem teqballoznék.

– Hogyan zajlik a felkészülés a vebére?

– Utolsó versenyünk októberben Amerikában volt, hazaérteztünk, és tudtuk, hogy van egy jó hónapunk rástartolni a vebére. Arra úgy készültünk, hogy meg kell lennie a kvalifikációnak. Utána volt egy hónapunk, Szabival beszéltek meg, hogyan csináljuk a technikai felkészülést, mert itthon ezen a területen nem nagyon akad szakember.

– Jól látom, annyira fiatal a sportág, hogy nincs is a klasszikus értelemben vett edzőtök?

– Nincs, ketten tervezzük meg Szabival, hogyan legyenek az edzések: leülünk, megbeszéljük, melyik nap mit csinálunk, mikor lesz a regeneráció, a masszázs, wellness, együtt osztjuk be. Van viszont erőnléti edzőnk, gyúrónk. Nagy Sándorral csináljuk az erőnléti edzéseket, specifikusan teqballra, többek között nyújtásokat csípőre, és emellett vannak a labdás, technikai edzések.

– Értem, de ezen a szinten, itthon kivel? Vannak képességben megfelelő partnerek?

– Most igazoltunk egy játékost Magyarországról Levik Boldizsár személyében, ő ebben sokat tud segíteni. Utolsó hétre pedig érkezett egy topjátékos, szintén Magyarországról, Katz Balázs: ő ott van a legjobb öt-hatban, gyakorlatilag vebészintű egyéni mérkőzéseket tudok vele játszani. Felajánlotta a segítségét a vebére való

Világranglista-vezetőként készül a vebére a székelyudvarhelyi teqballos

FOTÓ: ERDÉLY BÁLINT ELŐD

lenni az első négy között, nagyjából a fele visszajön a klubnak, amit kiad. Emellett vannak támogatóink, cégek, illetve most már a városi önkormányzat is, mert elfogadták a hazai teqballszövetséget, így tudunk pályázni. Ebből élünk, másként nem tudnánk ott lenni a topon, csak ezt csináljuk.

– És meddig lehet ezt csinálni?

– Ameddig a test bírja, és fejben is ott vagy. Magamnak tudok adni még 10–12 évet, 35 éves korig simán lehet csinálni, ha meg tudod tartani az állóképességet, meglesznek még a nyújtások, ami itt nagyon fontos, ha nem a legfontosabb.

– Akkor még vannak célok.

– Sikerült eddig megnyernem a román bajnokságot, van aranyam Challenger Kupáról, European Teqball Tourról, győztem World Seriesen, voltam vebében negyedik, harmadik, második, most világelső vagyok az aktuális ranglistán, de még hiányzik a világbajnoki cím. Minden megvan, kivéve a világbajnoki címet, ezt akarom most megnyerni, ez a rövidtávú. Jövőben viszont kvalifikálnánk magunkat a krakkói Európa-játékokra, magas színvonalú verseny lesz, ott is nyernék. Ha pedig jól „menetel” a sportág és bekerül az olimpiai rendszerbe – adná a jó Isten – 2028-ban már nagy esélyem lenne, hogy én is menjek, 32-ben pedig még lenne esélyem, attól függ, hogy Romániában mennyire fejlődik a sportág. Jó lenne 28-ra odakerülni, ez a nagy álmom, hogy az olimpián ott tudjak lenni.

– Legyen így!

A vebére utazó romániai keret

Székelyudvarhelyi Góbék Teqball Team:

Györgydeák Apor – férfi egyéni
Ilyés Szabolcs/Györgydeák Apor – férfi páros
Mitri Rita/Ilyés Szabolcs – vegyes páros

Marosvásárhelyi Transilvania Teqball Team:

Barabási Kinga – női egyéni
Barabási Kinga/Dakó Katalin – női páros

felkészülésben, s mi készségesen elfogadtuk, ezúton is köszönjük!

– Mintha nem lenne határ. Nemzeti vonatkozásban ez ma már alap, de mi a helyzet szélesebb körben? Milyen a nemzetközi teqballközösség?

– Nyilván a magyarországiakkal vagyunk a legszorosabb kapcsolatban, a felkészülési felajánlás is a testvérklubunktól, a Phoenix Teqball Akadémiától jött, de jóban vagyunk a franciákkal, lengyelekkel, brazilokkal. Nagyon családias ez a teqballvilág.

– Kiket tartasz a legerősebb ellenfeleidnek?

– A magyarországiakat, párosban még a szerbeket. A franciák is erősek, de az egyik legjobb játékosuk, akitől tavaly kikaptam, lesérült, ő most sajnos nem lesz ott a vebén. A társa viszont ott lesz, ő sem rossz, egyáltalán nem szabad leírni.

– Ha külföld, akkor óhatatlanul előjönnek az összehasonlítások, pláne a felkészülési feltételekben.

– Azt kell mondanom, hogy itt nálunk a feltételek sokkal jobban adóttak, mint például Magyarországon. Állandó termünk van, adott a regeneráció, masszázs, wellness, pilates, mentáltréner segít, szóval nekünk minden adott, csak meg kell csinálni a részünket. Magyarországon például az erőnléti edzéseket mindenki magának végzi, itt viszont Nagy Sándorral együtt tudjuk csinálni. Szerintem itthon a feltételek a lehető legjobbak.

– S a népszerűség?

– Na, az már más kérdés, idén például négyszer voltunk Amerikában. Ott nagyon nyomják a közösségi médiát, őket követik a legjobban, össze sem lehet hasonlítani a romániai számokkal. A tévében is közvetítik a mérkőzéseket.

– Nem olcsó kijutni. Amúgy meg lehet élni ebből?

– Minden versenyen vannak nyeremények, pénzdíjas kiírások, amiből le van osztva, hogy mennyi jut a játékosnak, a klubnak, a romániai szövetségnek. Ha a versenyeken ott tudunk